

nævnte de 6, der ere aflede af „betle“, men denne Omstændighed turde dog maaskee udøve nogen Indflydelse, saa at Flere kunde gaae ind paa Endringsforslaget. Det er stillet af 15 Medlemmer, men jeg troer ikke det vilde have været vanskeligt at faae mange Flere til at stille det. Det var underskrevet af 4 Medlemmer foruden de 15, men de meente, at man ikke skulde spænde Buen for stramt, og traf sig derfor tilbage. Jeg kan nu virkelig ikke forstaae den Tanlegang, at det skulde være at spænde Buen for stramt, naar man, uden at forandre en Tøddel i Lovens Indhold og Begreb, alene arbejdede paa at give Loven en mere dansk Form ved at ombytte et enkelt tydsk Ord med et ægte dansk.

Justitsministeren: Jeg kan ikke nægte, at jeg vilde ansee det meget ønskeligt, om den Art Betragtninger bleve gjorte gjældende udenfor Salen, jeg mener navnlig i Pressen, for at de mulig paa denne Maade, hvis de virkelig skulde have en saa stor Betydning, som det ærede Medlem tillægger dem, kunde finde Indgang, og at jeg anseer det Slags Forhandlinger for at være meget uhensigtsmæssige og ikke paa deres rette Sted her i Thinget. Det viser sig i Almindelighed, at det Arbejde, man i saa Henseende foretager sig, er et Styk Arbejde; man maa dog alligevel lade flere Ord blive staaende, som man ikke med sin bedste Villie og den Evne, man troer sig at være i Besiddelse af, kan faae overfat paa det, man nu alene vil erkjende for dansk. Saaledes gaaer det navnlig ogsaa med de ustyldige Ord „betle“ og „Betleri“; de have nu, som den ærede Taler selv sagde, i omtrent 100 Aar været anerkjendte i vort Lovsprog, og nu med Gæt faaer man tydsk Skrupsler. Jeg skulde mene, man ligesaagodt kunde falde paa at sige „Fader“ og „Moder“, er tydsk, det hedder „Vater“ og „Mutter“, lad os derfor afstaae disse Ord. Paa den Maade kan man, naar man vil være skrupuleus, tage grumme

mange Ord ud af det danske Sprog, og vise, at det er fremmede Ord, som af den Grund ikke maae bruges. Det er jo ogsaa høist besynderligt, at den ærede Taler har maattet stille et Underændringsforslag, hvorved han i Parenthes sætter Ordet „Betleri“ ved Siden af Ordet „Tiggeri“, og saaledes selv har maattet give det omtvistede Ord Plads i Loven; det er jo dog en Indrømmelse fra hans Side af, at det andet Ord ellers let kunde blive misforstaaet. Jeg skal ikke opholde mig længere ved disse Endringsforslag, men jeg maa meget indstændig bede det ærede Thing at forkaste dem. De ere ikke nødvendige, thi Udtrykket „betle“ har vundet dansk Borgerrret, og navnlig har det vundet Borgerrret i Lovsproget. Det vil derfor kun fremkalde Forvirring, dersom man nu vilde sætte et andet Ord istedetfor, og med al Respekt for Mollbechs Ordbog og de Bemærkninger, som deri findes, troer jeg dog, det er aldeles urigtigt, naar det er blevet anført, at navnlig Ordene „betle“ og „Betleri“ skulde være fremmede for Almuesproget; det er ikke Tilfældet, der er Ingen, der misforstaaer disse Ord, det kan den ærede Taler være ganske rolig for.

Kofod: Jeg maa først udtale, at det er med Beklagelse, jeg har hørt den ærede Justitsministers Foredrag med Hensyn til den Omfæng, man kan kræve, at en folkelig Minister skulde have for Modersmaalets Fremme gennem de forelagte Lovforslag (Munterhed). De Herrer maae gjerne tage det fra den morsomme Side, men det har sandelig ogsaa en alvorlig Side. Med Hensyn til, at „Fader“ og „Moder“ skulde komme af det tydsk „Vater“ og „Mutter“, saa veed den høitærede Justitsminister godt, at disse Ord ere ægte nordiske, og der er ingen Grund til at forkaste dem, fordi det tydsk Sprog ogsaa bruger dem. Men hvorfor jeg har sluttet mig til Forslaget, det er, fordi det ikke er Tilfældet, at alle Folk godt forstaae Ordet „betle“.